

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 358/12
23.08.2012. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Љубице Милутиновић и Стојана Јокића, чланова већа, у парници тужиоца М.Б., из Ш., Република Црна Гора, као власника СЗР К. из Б., чији је пуномоћник С.Н., адвокат из В., против тужених С.В. и У.В., обоје из В., и Т.п. Н.К. Од В., ради исплате, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Врању и Привредног суда у Лесковцу, у седници већа од 23.08.2012. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Привредни суд у Лесковцу.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем П. бр. 3501/10 од 15.09.2010. године Основни суд у Врању огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и по правноснажности решења предмет је доставио Привредном суду у Лесковцу као стварно и месно надлежном.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност и дописом П 695/12 од 06.08.2012. године, предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности у смислу члана 23. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09) и чл. 53. и 55. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 111/09), који се примењују на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Лесковцу.

Тужбом од 01.02.2010. године, тужилац је као власник самосталне занатске радње тражио од првотуженог и друготуженог, као оснивача и власника трећетуженог трговинског предузећа, исплату купопродајне цене за испоручену дрвну грађу. Основни суд у Врању огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету јер се ради о спору између привредних субјеката, а Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност наводећи да тужилац није предузетник већ физичко лице, и исплата се тужбом тражи од физичког лица, јер предузетник има текући рачун.

Будући да тужилац има самосталну занатску радњу у Црној Гори, за оцену својства тужиоца као привредног субјекта примењује се Закон о дјелатности предузетника („Службени лист РЦГ“ бр. 43/95, 1/96), по принципу lex

nationalis. Према члану 2. овог закона, предузетник, у смислу овог закона, је физичко лице које обавља дјелатност ради стицања добити. Под дјелатношћу у смислу овог закона, сматрају се производња и промет робе и вршење услуга на тржишту. Према члану 6. став 2. овог закона, предузетник одговара за своје обавезе својом имовином.

С обзиром на наведене законске одредбе, тужилац у овом спору је предузетник, и у тужби је означен као власник самосталне занатске радње. Стога је за поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Лесковцу, у смислу члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 23. став 2. ЗПП.

Председник већа-судија

Снежана Андрејевић